

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 776/2020
27.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., ..., кога заступа пуномоћник Владимир Мишковић, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 604/19 од 20.06.2019. године, у седници одржаној 27.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 604/19 од 20.06.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 604/19 од 20.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 15622/17 од 13.11.2018. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да му на име неисплаћених накнада за телесно оштећење за период од септембра 2014. године закључно са мајем 2018. године, исплати новчане износе са законском затезном каматом ближе означено у изреци пресуде. Ставом другим изреке делимично је обијен тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се обавезе тужени да му на име неисплаћених накнада за телесно оштећење за период од марта 1999. године закључно са августом 2014. године, исплати новчане износе са законском затезном каматом ближе означено у изреци пресуде, као неоснован. Ставом трећим изреке одбијен је приговор стварне ненадлежности суда за поступање у овој првеној ствари, као неоснован. Ставом четвртим обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 54.895 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 604/19 од 20.06.2019. године, ставом првим изреке одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и туженог и првостепена пресуда је потврђена у ставу првом и другом изреке. Ставом другим изреке преиначено је решење о трошковима поступка из става четвртог изреке првостепене пресуде, тако што је тужени обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 60.290 динара, са законском затезном каматом од 13.11.2018. године до исплате.

Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11... 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

По оцени Врховног касационог суда, услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП, у конкретном случају нису испуњени. Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиоца за накнаду неисплаћених накнада за телесно оштећење уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Питање застарелости потраживања накнаде штете на име неисплаћених накнада за телесно оштећење, довољно је расправљено у судској пракси уз став да тужиоцу припада право на накнаду штете за период од три године пре утужења у смислу члана 376. став 1. Закона о облигационим односима. Због тога не постоји потреба уједначавања судске праксе, а изражено становиште нижестепених судова у погледу застарелости потраживања не одступа ни од праксе Европског суда за људска права у предмету Грудих против Србије (Представка број 31925/08) и Скендери и други против Србије (Представка број 15090/08), на које се ревидент позива. Наиме, у предмету Грудих против Србије, трогодишњи рок застарелости није постављен као питање, а предвиђен је чланом 376. Закона о облигационим односима, док је у предмету Скендери и други против Србије, Европски суд утврдио да је одбијање дела тужбеног захтева због застарелости било законито и тежило је легитимном циљу уз поштовање принципа пропорционалности.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд налази да изјављена ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 23.10.2017. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 280.571,25 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору који се односи на потраживање у новцу, у коме вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић